

MAKALE

EVE KAPANMIYORUZ, SOKAĞA ÇIKIYORUZ!

Taner CİVELEK

2008 yılında ABD büyük finans merkezlerinin çöküşüyle başlayan kriz bu yılın ilk aylarından itibaren de yıkıcılığına devam etmiştir. Özellikle emperyalizme bağımlı ülkelerin ekonomileri bu krizden en çok etkilenen yerler olmuştur. Bağımlı ekonomiler, ülkeye giren yabancı sermayenin azalması, sıcak para kaçıışının artması, dış ticaretteki daralma, re-exporttan elde edilen gelirlerin düşmesi gibi nedenlerden ötürü bu ülkeler tam bir yıkımın eşiğine gelmiştir. Konusu krizden kurtulmak olan ve bir umut olarak dünyaya sunulan G20 zirvesinden uyum değil ayrılma, yeni sömürge ülkelerle gücü değil maliyeti paylaşmak adına kararlar çıkmıştır. Sermaye tüm dünyada emek ücretlerinin budanması, mutlak tokluğa değil de yarı açlığa razı edildiğimiz yeni bir dönem için kararlarını vermiştir.

Ülkemizdeki durum bağımlı ekonomilerden farklı değildir. Halkımızın “yaşamak” adına kavga verdiği bu dönemde, kapitalist sistem ve onu yeniden düzenlemek için uygulanan neo-liberal formatın sahipleri, işbirlikçileri (TOBB, TESK, TİSK, TÜSİAD, MÜSİAD, TİM, Hak-İş, Türk-İş, Kamu-Sen) ile el ele vererek krizlerini aşmak için “kriz varsa çare de var!” diyerek bir kampanya başlattılar: Eve Kapanma Pazara Çık!

Ancak bu efendiler ve uşaklarının çok iyi bildikleri bir şey var: Bu bizim krizimiz değil, kendilerinin krizi. Bize bu krizin faturasını ödetmeye kalkanlar; biliniz ki, biz sizin daha fazla kar sağlamamanız için, ceplerinizin daha fazla parayla dolmaması için, kredi kartı tuzağına düşmemek için, insanca bir yaşam başta olmak üzere şartlarımızı haykırmak ve haklarımızı almak için pazara değil “sokağa” çıkıyoruz.

Kendi siyasi arenasında mazlum rolü oynayarak iktidara gelen işbirlikçi AKP Hükümeti, krizin faturasını patronlara değil halka ödetiyor. İşsiz sayısının 6,5 milyona ulaştığı, birçok ailenin çeşitli yardımlarla yaşamaya çalıştığı, sigortasız / güvencesiz çalıştırmanın önünün açıldığı, her gün yeni bir zam haberiyle uyandıığımız ve kısacası geleceğimizin karartıldığı bu ortamın sahibi AKP Hükümeti, sermayeden yana kararlar almaya devam ediyor ve edecektir. Halkın karşına geçip “paranın dini imanı milleti olmaz” diyebilecek yüzü bulan bu iktidar, kendisi gibi işbirlikçi patronlara ÖTV, KDV indiriyor, teşvikler sunuyor, banka borçları için kredi garanti mekanizmaları kuruyor, işsizlik sigorta fonunu aktarıyor ve bunun adına da ekonomik önlemler paketi diyor. Bu yetmezmiş gibi, cebimizde çok para varmış gibi bizi pazara çıkmaya çağırıyorlar. AKP Hükümeti bizim sabrımızı taşıyor. Bizim kar derdimiz yok, insanca yaşam, bir parça ekmek, bir yudum su kavgamız var...

Kapitalizmin olmazsa olmazı ekonomik kriz, halkımızı ciddi bir sosyal yıkımın eşiğine getirmiş olmasına rağmen, AKP Hükümeti halkımızın elindeki demokratik hakları da almaya kalkışıyor. TMMOB'nin de dahil olduğu emek ve meslek örgütleri, bu ülkenin gerçek sahipleri; işçileri, köylüleri, gençleri, kadınları... gelecek onurlu ve güzel günler için hep birlikte mücadeleye etmeye başladık. Sokaklarımızda, mahallelerimizde, caddelerimizde hep birlikte haykırdık. Evlerimizden, fabrikalarımızdan onların konaklarına, hanlarına, saltanatlarına haykırdık: Biz varız, insanız, canımız var, yaşamak için dilenci olmamak için onu da vermeye hazırız. Türkiye zengin bir ülkedir, yeter ki bu zenginlik eşit dağıtılsın.

Gün geçtikçe artan ve artı egemenlerin de üzerinde hesap yapmaya başladıkları toplumsal muhalefet karşısında, AKP Hükümeti her zaman bildik bir yola başvurdu; baskı ve yıldırma. Öyle ki sendikalaşmanın önüne geçmek için sendika yöneticilerini tutukladı, marketlere, pazara çıkan ama parası olmadığını belirten halka karşı polisi kullandı, her dönem olduğu gibi uygulamanın en önemli unsuru olan faşistleri yanına almayı da ihmal etmedi. Muhalefete baskının olduğu her yere faşistler eşliğinde müdahalelerde bulundu. Ama yapacağı her şey, bu ülkenin ve mevcut sisteminin ayıplarını hiçbir zaman örtmedi ve de örtmeyecek.

Bugün, üniversitelerden mezun olup mesleğe adım atacak tüm öğrenciler geleceğe kaygı ile bakmaktadır. Bu durum mevcut çalışanlar için de geçerlidir. Tüm sosyal hakların gasp edilemeye çalışıldığı yetmezmiş gibi işveren utanmadan işçisinden ücretsiz çalışmasını talep etmiş ve bunu kabul ederse işten çıkarılmaları olduğu zaman kendisine öncelik verilmeyeceğini beyan etmiş bir durumun içinde yaşıyoruz. Yani, artık, emeğinden başka satacak bir şeyi olmayan biz emekçiler tehdit ediliyoruz.

İş başvuru yaptığımız zaman bizlere kriz bahane edilerek öyle komik ücretler öneriliyor ki neye uğradığımızı şaşırıyoruz. Bu sorunu aşmamızın tek yolu ise örgütlü mücadeleden geçmektedir. Kendimiz için değil hepimiz için, onurumuz için mücadele etmeli ve bu beylere bu ülkenin gerçek sahibinin kim olduğunu göstermeliyiz.

TMMOB Örgütlülüğü, geçmişinden aldığı devrimci miras ile yoksul emekçi halkımızın her zaman yanında olacak, egemenlerin bizimle dalga geçen kampanyasını, oyununu bozmak için halkımızla birlikte sokağa çıkacaktır.

TMMOB, mevcut durumu göz önüne alarak, son tahlilde, yeni sömürge ülkesi bu topraklar üzerinde yaşayan yoksul emekçi halkımızın, kamusal alanın talan edilmesinden kaynaklanan tüm hak kayıplarının geri alınması veya verilmemesi mücadelesinde, üretinin söz, yetki, karar ve iktidar sahibi olmak için mücadele verdiği sendikal alanda tüm gücüyle mücadelenin içinde yer almaya devam edecektir.

Yeryüzü aşkın oluncaya dek sürecek
mücadelemiz...

Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz

Yaşasın TMMOB

